

Sygnatura akt II AKa 235/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2017 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Cezariusz Baćkowski

Sędziowie: SSA Andrzej Kot (spr)

SSA Stanisław Rączkowski

Protokolant: Anna Turek

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej Dariusza Szyperskiego

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2017 r.

sprawy

L. P. (1)

oskarżonego z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k., art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

M. P. (1) e la

oskarżonego z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

Z. P.

oskarżonego z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 21 grudnia 2017r. sygn. akt III K 77/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec wszystkich oskarżonych,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Ś. 1800 zł tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę z urzędu oskarżonych Ł. P. (1), M. P. (1), Z. P. w postępowaniu odwoławczym oraz 414 zł tytułem zwrotu VAT,

III. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 1/3 wydatków postępowania odwoławczego, natomiast zwalnia ich od opłat za drugą instancję.

UZASADNIENIE

M. P. (1) został oskarżony o to, że :

I. w okresie od stycznia do lipca 2014 r. w piwnicy przy ul. (...) w N., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1) i Z. P. uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości łącznej co najmniej 30 krzewów, które zbierał w dwóch plonach co najmniej po 15 krzewów, z których następnie wytwarzał środki odurzające w ten sposób, że ścinał je, suszył, mielił uzyskując środki odurzające w postaci marihuany w znacznej ilości co najmniej 1000 g, a z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

II. w lipcu 2014 r. w piwnicy przy ul. (...) w N., a także pomiędzy N. a S. i N. a Z., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1) i Z. P. uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości łącznej 52 krzewów, które mogły dostarczyć znacznej ilości co najmniej 1500 g ziela konopi innej niż włókniste, a z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. w okresie od stycznia do lipca 2014 r. w N., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie i czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu udzielał środków odurzających w postaci ziela konopi innej niż włókniste: (łącznie co najmniej 515 g)

- Ł. P. (2) pięciokrotnie w ilości po 1 g łącznie za cenę 150 zł,

- M. A. w ilości łącznej co najmniej 150 g za cenę 4 500 zł,

- A. D. sześciokrotnie w ilości po 1 g łącznie za cenę 180 zł,

- M. T. w ilości kilkudziesięciu gram za cenę co najmniej 600 zł,

-K. C. trzykrotnie w ilości po 1 g łącznie za cenę 90 zł,

- K. P. w ilości co najmniej 15 za cenę 450 zł,

- K. K. (1) kilkakrotnie w ilości jednej porcji łącznie co najmniej 1 g za cenę 30 zł,

- M. K. (1) w ilości co najmniej 10 g za cenę 300 zł,

- D. F. w ilości 5 g za cenę 150 zł,

- M. Z. w ilości co najmniej 40 g za cenę 1200 zł,

- M. K. (2) w ilości co najmniej 10 g za cenę 300 zł,

- K. W. (1) w ilości co najmniej 10 g za cenę 300 zł,

- P. N. w ilości co najmniej 5 g za cenę 150 zł,
- G. K. w ilości co najmniej 5 g za cenę 150 zł,
- A. K. w ilości co najmniej 5 g za cenę 150 zł,
- A. P. w ilości co najmniej 10 g za cenę 300 zł,
- J. Ś. w ilości co najmniej 10 g za cenę 300 zł,
- M. M. (1) w ilości co najmniej 70 g za cenę 2 100 zł,
- M. P. (2) w ilości co najmniej 5g za cenę 150 zł,
- M. C. (1) w ilości co najmniej 5g za cenę 150 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

L. P. (1) został oskarżony o to, że :

IV. w okresie od stycznia do lipca 2014r. w piwnicy przy ul. (...) w N., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy wspólnie i w porozumieniu z M. P. (3) i Z. P. uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości łącznej co najmniej 30 krzewów, które zbierał w dwóch plonach co najmniej po 15 krzewów, z których następnie wytwarzał środki odurzające w ten sposób, że ścinał je, suszył, mielił uzyskując środki odurzające w postaci marihuany w znacznej ilości co najmniej 1000g, a z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu

- tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. w lipcu 2014 r. w piwnicy przy ul. (...) w N., a także pomiędzy N. a S. i N. a Z., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy wspólnie i w porozumieniu z M. P. (3) i Z. P. uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości łącznej 52 krzewów, które mogły dostarczyć znacznej ilości co najmniej 1500 g ziela konopi innej niż włókniste, a z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w okresie od stycznia do lipca 2014 r. w N., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wielokrotnie i czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu udzielał środków odurzających w postaci amfetaminy:

- K. W. (2) kilkakrotnie w ilości co najmniej 20g za cenę 600 zł,
- M. A. kilkakrotnie w ilości co najmniej 50g za cenę 1 500 zł,
- A. P. w ilości co najmniej 10g za cenę 300 zł,
- mężczyźni o imieniu K. kilkakrotnie w ilości co najmniej 20g za cenę 600 zł,
- A. H. w ilości co najmniej 10g za cenę 300 zł,
- mężczyźni o imieniu T. kilkakrotnie w ilości co najmniej 20g za cenę 600 zł,
- M. T. w ilości co najmniej 10g za cenę 300 zł,

ziela konopi innej niż włókniste:

- W. Z. w ilości 4g w cenie po 30 zł łącznie za kwotę 120 zł,
- M. T. w ilości 10g za cenę 300 zł,
- M. Z. w ilości 2g za cenę 60 zł,
- A. P. w ilości 5g za cenę 150 zł,
- K. M. w ilości 3g za cenę 90 zł,
- M. A. co najmniej 100g za cenę łącznie 3 000 zł,
- B. W. w ilości 4g za cenę 120 zł,
- M. M. (1) w ilości kilkunastu gram za cenę co najmniej 330 zł,
- B. K. (1) w ilości 3g za cenę 90 zł,
- M. K. (3) w ilości 20g za cenę 60 zł,
- S. K. w ilości 5g za cenę 150 zł,
- M. C. (2) w ilości 5g za cenę 150 zł,
- P. N. w ilości 10g za cenę 300 zł,
- P. F. trzykrotnie w ilości po 0,8g za cenę po 25 zł,
- M. M. (2) w ilości 20g za cenę 600 zł,
- B. K. (2) w ilości 10g za cenę 300 zł,
- K. P. w ilości 15g za cenę 450 zł,
- A. K. w ilości 2g za cenę 60 zł,
- J. Ś. w ilości 10g. za cenę 30zł

- tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. w dniu 23 lipca 2014r. w N., woj. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 4,95g,

- tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

Z. P. został oskarżony o to, że :

VIII. w okresie od stycznia do lipca 2014r. w piwnicy przy ul. (...) w N., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy wspólnie i w porozumieniu z Ł. P. (1) i M. P. (3) uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości łącznej co najmniej 30 krzewów, które zbierał w dwóch plonach co najmniej po 15 krzewów, z których następnie wytwarzał środki odurzające w ten sposób, że ścinał je, suszył, mielił uzyskując środki odurzające w postaci marihuany w znacznej ilości co najmniej 1000g, a z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu

- tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. lipcu 2014 r. w piwnicy przy ul. (...) w N., a także pomiędzy N. a S. i N. a Z., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy wspólnie i w porozumieniu z M. P. (3) i Z. P. uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości łącznej 52 krzewów, które mogły dostarczyć znacznej ilości co najmniej 1500 g ziela konopi innej niż włókniste, a z przestępstwa tego uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. w okresie od stycznia do lipca 2014r. w N., woj. (...) działając wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu środki odurzające w postaci konopi innej niż włóknista w znacznych ilościach co najmniej 1 000g czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu w ten sposób, że przekazywał je synom M. P. (3) i Ł. P. (1) celem dalszej sprzedaży i uzyskując pieniądze w łącznej kwocie co najmniej 30 000 zł

- tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn.. akt: III K 77/15:

1. uznał oskarżonego **M. P. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że:

- z opisu czynu wyeliminował uczynienie sobie z tego przestępstwa stałego źródła dochodu,
- przyjął, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,
- w miejsce sformułowania „mielił” przyjął sformułowanie „rozdrabniał”,
- ustalił, iż marihuana to potoczna nazwa wysuszonego ziela konopi innych niż włókniste,
- w miejsce ilości uzyskanego środka odurzającego „co najmniej 1000 g” przyjął ilość „co najmniej 644,40 g”,

tj. przestępstwa z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

2. uznał oskarżonego **M. P. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że z opisu czynu wyeliminował uczynienie sobie z tego przestępstwa stałego źródła dochodu i wyeliminował sformułowanie „co najmniej 1500 g”, tj. przestępstwa z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

3. uznał oskarżonego **M. P. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że:

- w miejsce zapisu „łącznie co najmniej 515g” przyjął zapis „łącznie co najmniej 404 g”,
- w zapisie „K. P. w ilości co najmniej 15 za cenę 450 zł”, dodał po liczbie 15 określenie wagowe w postaci gramów,

- w miejsce zapisu „K. K. (1) kilkakrotnie w ilości jednej porcji łącznie co najmniej 1 g za cenę 30 zł”, przyjął zapis „B. K. (2) w ilości nie więcej niż 10g za cenę 300zł,

- ustalił, że odpłatnie udzielił ziele konopi innych niż włókniste jeszcze kolejnej osobie, a to M. C. (2) w ilości 5 g za cenę 150 zł,

tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego **M. P. (1)** w związku z przypisanym mu wyżej w pkt. 3 części dyspozytywnej wyroku przestępstwem przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie 6.521,66 (sześć tysięcy pięćset dwadzieścia jeden 66/100) złotych;

5. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 85a kk i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego **M. P. (1)** kary pozbawienia wolności połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. uznał oskarżonego **L. P. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że:

- z opisu czynu wyeliminował uczynienie sobie z tego przestępstwa stałego źródła dochodu,

- przyjął, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

- w miejsce sformułowania „mielił” przyjął sformułowanie „rozdrabniał”,

- ustalił, iż marihuana to potoczna nazwa wysuszonego ziele konopi innych niż włókniste,

- w miejsce ilości uzyskanego środka odurzającego „co najmniej 1000 g” przyjął ilość „co najmniej 644,40 g”,

tj. przestępstwa z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

7. uznał oskarżonego **L. P. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że z opisu czynu wyeliminował uczynienie sobie z tego przestępstwa stałego źródła dochodu i wyeliminował sformułowanie „co najmniej 1500 g”, tj. przestępstwa z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

8. uznał oskarżonego **L. P. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że:

- ustalił, iż amfetamina to substancja psychotropowa, a ziele konopi innych niż włókniste to środek odurzający,

- w miejsce zapisu (...) przyjął zapis ”B. K. (1)”,

- w zapisie „M. K. (3) w ilości 20g za cenę 60zł”, przyjął jako cenę zakupu kwotę 800 zł,

- w zapisie „J. Ś. w ilości 10g za cenę 30zł”, przyjął jako cenę zakupu kwotę 300zł,

- ustalił, że odpłatnie udzielił amfetaminę także M. K. (3) w ilości 3 g za cenę 120 zł,

tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

9. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego **L. P. (1)** w związku z przypisanym mu wyżej w pkt. 8 części dyspozytywnej wyroku przestępstwem przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie 10.841,66 (dziesięć tysięcy osiemset czterdzieści jeden 66/100) złotych;

10. uznał oskarżonego **L. P. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to na podst. art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

11. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 85a kk i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego **L. P. (1)** kary pozbawienia wolności połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

12. uznał oskarżonego **Z. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że:

- z opisu czynu wyeliminował uczynienie sobie z tego przestępstwa stałego źródła dochodu,
- przyjął, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,
- w miejsce sformułowania „mielił” przyjmuje sformułowanie „rozdrabniał”,
- ustalił, iż marihuana to potoczna nazwa wysuszonego ziała konopi innych niż włókniste,
- w miejsce ilości uzyskanego środka odurzającego „co najmniej 1000 g” przyjął ilość „co najmniej 644,40 g”,

tj. przestępstwa z art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

13. uznał oskarżonego **Z. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku z tymi zmianami, że z opisu czynu wyeliminował uczynienie sobie z tego przestępstwa stałego źródła dochodu i eliminuje sformułowanie „co najmniej 1500 g”, tj. przestępstwa z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

14. w miejsce czynu opisanego w punkcie X części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **Z. P.** za winnego popełnienia tego, że w okresie od stycznia do lipca 2014r. w N., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy wprowadzał do obrotu środki odurzające w postaci ziała konopi innych niż włókniste w znacznej ilości, co najmniej 644,40 g czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu w ten sposób, że przekazywał je synom M. P. (3) i L. P. (1) celem sprzedaży i uzyskując z tego tytułu pieniądze w kwocie co najmniej 6.521,66 złotych, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

15. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego **Z. P.** w związku z przypisanym mu wyżej w pkt. 14 części dyspozytywnej wyroku przestępstwem przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie 6.521,66 (sześć tysięcy pięćset dwadzieścia jeden 66/100) złotych;

16. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 85a kk i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczone wobec oskarżonego **Z. P.** kary pozbawienia wolności i kary grzywny połączył i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

17. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek i zarządził zniszczenie białej, sproszkowanej substancji (amfetaminy) opisanej w wykazie dowodów rzeczowych Drz I/65/2014 poz. 4-5, przechowywanej w magazynie środków narkotycznych Komendy Wojewódzkiej Policji w O.;

18. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek:

- wydzielonych szczytów z 52 krzewów konopi opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz II/66/2014 poz. 1, przechowywanych w magazynie środków narkotycznych Komendy Wojewódzkiej Policji w O.,
- pozostałości i dolnych partii z 52 krzewów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz II/66/2014 poz. 2, przechowywanych w magazynie środków narkotycznych Komendy Wojewódzkiej Policji w O.
- wagi elektronicznej, urządzeń elektrycznych, wentylatorów, nawilżaczy powietrza, lamp oświetleniowych i wentylatora-pochłaniacza opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz I/65/2014 poz. 8, 12, 13 i 15-21, zapisanych pod nr 19/15 księgi depozytów rzeczowych Sądu Okręgowego w Opolu;

1. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek zeszytu z zapiskami i notatnika z zapiskami opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz I/65/2014 poz. 10-11, poprzez pozostawienie ich w aktach sprawy na k. 669-670;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- **M. P. (3)** od 23 lipca 2014 r. do 23 stycznia 2015 r.,
- **Ł. P. (1)** od 23 lipca 2014 r. do dnia 23 stycznia 2015 r.,
- **Z. P.** od 24 lipca 2014 r. do dnia 20 października 2014 r.;

1. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił wszystkich trzech oskarżonych w całości od zapłaty kosztów sądowych, w tym od opłaty, poniesionymi w sprawie wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych.

Obrońca oskarżonych M. P. (1), Ł. P. (1) i Z. P. – adw. M. Ś. – zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę prawa materialnego w postaci art. 60 § 3 k.k., albowiem sąd ustalił, że oskarżeni ujawnili wobec organu ścigania informacje dotyczące osób współdziałających w przestępstwie oraz istotne okoliczności jego popełnienia i – pomimo tego ustalenia – nie zastosował unormowania art. 60 § 3 k.k. uznając, iż czynili to oni „stopniowo a nie podali „na początku postępowania przygotowawczego pełnych informacji” i w konsekwencji sąd ten nie zastosował nadzwyczajnego złagodzenia kary, zaś przy takich ustaleniach sąd musiał zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary czym dopuścił się zarzutu obrazę prawa materialnego.

2. błąd w ustaleniach faktycznych leżących u podstaw rozstrzygnięcia – błędu polegającego na nieustaleniu, że w wyjaśnieniach oskarżonych doszło do ujawnienia wszystkich uczestniczących w przestępstwie osób oraz istotnych okoliczności jego popełnienia, co wynika z wyjaśnień składanych przez oskarżonych, który to błąd miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

3. rażąco niewspółmierność orzeczonych kar pozbawienia wolności w postaci wymierzenia M. P. (1) – kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, Ł. P. (1) – kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności oraz Z. P. kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji; ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonym łagodniejszych kar pozbawienia wolności.

Obrońcy oskarżonego M. (...) – adw. A. R. – zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 60 § 3 k.k. poprzez niezastosowanie wobec tego oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary, mimo że jego zachowanie wypełnia wszelkie przesłanki ustawowe opisane w powołanym wyżej przepisie i bezzasadne przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem w zakresie czynów opisanych w wyroku nie spełni wymagań art. 60 k.k. ani art. 60 k.k., podczas gdy z zebranego materiału dowodowego, w tym z analizy treści wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym, następnie potwierdzonych przed Sądem I instancji wynika, że ujawnił on tak osoby, jak i istotne okoliczności popełnienia zarzuconych mu przestępstw, a nadto ujawnił przed prokuratorem i przedstawił istotne okoliczności przestępstw związanych z udzielaniem odpłatnym i nieodpłatnym środków odurzających, w tym ujawnił uprawy, które to informacje przyczynił się do wszczęcia postępowania zakończonym wniesieniem aktu oskarżenia przed Sąd Okręgowy w Opolu, a zastosowanie w takim przypadku omawianej instytucji ma charakter obligatoryjny.

2. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez nieuzasadnione zakwalifikowanie czynu zarzucanego oskarżonemu przyjęciem typu kwalifikowanego tego przestępstwa, oparte na błędnej wykładni pojęcia „znaczna ilość ziela konopi innych niż włókniste”, w sytuacji, gdy zarówno kryterium ilościowe, jak i jakościowe nie pozwala w przedmiotowej sprawie mówić o znacznej ilości ziela konopi.

3. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze bezwzględny 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas gdy karą sprawiedliwą i spełniającą dyrektywy sądowego wymiaru kary jak również funkcję w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej w stosunku do oskarżonego byłaby kara pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego jej zawieszenia z uwagi na treść przepisu art. 60 § 3 k.k., a nadto postawę procesową zaprezentowaną przez oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego, w czasie którego jako sprawca współdziałający z innymi osobami w popełnieniu przestępstw, w treści obszernych i szczerych wyjaśnień ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących z nim w ich popełnieniu i istotne okoliczności ich popełnienia oraz potwierdził swoje relacje procesowe przed Sądem Okręgowym na rozprawie głównej, w wyniku czego stanowiły one podstawę dokonania przez sąd ustaleń faktycznych, a nadto wyraził skruchę i żal z powodu popełnienia zarzucanych mu przestępstw, stąd orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, było wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a także zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelująca wniosła o : zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie rozstrzygnięcia o karze łącznej; zmianę kwalifikacji prawnej czynów opisanych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku i uznanie, że czyn oskarżonego wypełnia znamiona przestępstwa z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii; wymierzenie kar jednostkowych za czyny opisane w pkt 1-3 wyroku oraz kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji oraz poprzez orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonego Z. P. – adw. M. M. (3) – zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

W zakresie wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 60 § 3 k.k. poprzez niezastosowanie wobec tego oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary, mimo że jego zachowanie wypełnia przesłanki tego przepisu i bezzasadne przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem w zakresie czynów opisanych w wyroku nie spełnił wymagań art. 60 § 3 k.k., podczas gdy oskarżony ujawnił osoby, jak i istotne okoliczności popełnienia zarzuconych mu przestępstw, a nadto ujawnił przed prokuratorem i przedstawił istotne okoliczności przestępstw związanych z udzielaniem odpłatnym i nieodpłatnym środków odurzających, w tym ujawnił uprawy, które to informacje przyczyniły się do wszczęcia postępowania zakończonego wniesieniem aktu oskarżenia przed Sąd Okręgowy w Opolu – a zatem w sytuacji, w której zastosowanie wymienionego przepisu było obligatoryjne.

W zakresie czynów opisanych w pkt VIII i IX części wstępnej wyroku:

2. obrazę przepisów prawa materialnego, mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez dokonanie przez Sąd błędnej interpretacji znamion wymienionego występkę, polegającej na przyjęciu, że przedmiotem czynu jest uprawa mogąca dostarczyć znacznej ilości środków odurzających, co skutkowało niezasadnym zakwalifikowaniem popełnionego przez niego czynu z art. 63 ust. 3 cytowanej ustawy.

W zakresie pkt X części wstępnej wyroku:

3. obrazę przepisu prawa materialnego, mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r., polegającą na nieprawidłowej wykładni pojęcia „znacznej ilości środka odurzającego” oraz przyjęcie, że wprowadzenie przez oskarżonego do obrotu 644,4 g marihuany wypełnia znamię wprowadzenia do obrotu „znacznej ilości środka odurzającego”, podczas gdy powszechnie obowiązująca wykładnia tego pojęcia, ugruntowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego pozwala na przyjęcie „znacznej ilości środka odurzającego” wówczas, gdy ilość narkotyków wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu tysięcy osób.

Ponadto zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

4. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zapadłego orzeczenia, tj. art. 424 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. poprzez nie zawarcie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku niezbędnych elementów umożliwiających jego kontrolę instancyjną, w tym poprzez niewyjaśnienie w należyty, poddający się kontroli sposób dlaczego Sąd I instancji nie zastosował art. 60 § 3 k.k. oraz poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej wyroku.

5. rażącą niewspółmierność orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, w wymiarze bezwzględny 4 lat pozbawienia wolności, podczas gdy karą sprawiedliwą i spełniającą dyrektywy sądowego wymiaru kary jak również funkcję w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej w stosunku do oskarżonego byłaby kara pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego jej zawieszenia z uwagi na postawę procesową zaprezentowaną przez oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego, w czasie którego jako sprawca współdziałający z innymi osobami w popełnieniu przestępstw, w treści obszernych i szczerych wyjaśnień ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących z nim w ich popełnieniu i istotne okoliczności ich popełnienia oraz potwierdził swoje relacje procesowe przed Sądem Okręgowym na rozprawie głównej w wyniku czego stanowiły one podstawę dokonania przez sąd ustaleń faktycznych, a nadto wyraził skruchę i żal z powodu popełnienia zarzucanych mu przestępstw, stąd orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, było wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a także zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez nadzwyczajne złagodzenie kary i orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania; ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego słuszne było stanowisko Sądu meriti - wyrażone w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku - że w zaistniałej sytuacji procesowej oskarżeni nie mogą skorzystać z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary przewidzianego w przepisach kodeksowych (zarówno w wersji fakultatywnej, jak i obligatoryjnej).

Odnosząc się do przesłanek ujętych w art. 60 §3 kk należy w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z ugruntowanym już w orzecznictwie poglądem, przez „okoliczności istotne” w rozumieniu art. 60 §3 kk rozumie się nie tylko stanowiące ustawowe znamiona przestępstwa, ale również sposób działania oraz osoby, które brały w nim udział; do takich istotnych okoliczności należy również rola, jaką sami oskarżeni odegrali w popełnieniu przestępstwa (por. postanowienie SN z 17.06.2015r., sygn. akt V KK 60/15, LEX nr 1764826). Przy czym wyjaśnienia w zakresie, o jakim mowa w art. 60 §3 kk, nie mogą być przez sprawcę taktycznie dozowane, tak, by chronić interesy zorganizowanej grupy, czy też tylko własne interesy procesowe, zagrożone w wyniku ujawnianych przez organy ścigania kolejno - w następstwie zbierania dowodów - okoliczności (por. postanowienie SN z 11.05.2016r., sygn. akt V KK 57/16, LEX nr 2049812). Trafnie także przyjmuje się, że wyjaśnienia oskarżonego, wobec którego ma być obligatoryjnie orzeczona kara z jej nadzwyczajnym złagodzeniem, musi się przyznać do sprawstwa i zawinienia, w wyjaśnieniach podać wszystkie znane mu informacje dotyczące własnego zachowania i zachowania osób „współdziałających” i to nie tylko wypełniających ustawowe znamiona popełnionych przez te osoby przestępstw, ale także inne „istotne okoliczności” ich popełnienia, a składane wyjaśnienia muszą być zgodne z rzeczywistością (prawdziwe), szczerze i konsekwentne (por. postanowienie SN z 20.11.2013r., sygn. akt II KK 184/13, Biul.PK 2013/11/13-15). Już sam fakt, iż Sąd I instancji dla ustalenia stanu faktycznego jest zmuszony eliminować część wyjaśnień oskarżonego jako wzajemnie sprzecznych, bądź niezgodnych z relacjami świadków, powoduje, że nie można mówić, by jego przyznanie się do winy i złożone wyjaśnienia w sposób jasny, precyzyjny i prawdziwy oddawało przebieg krytycznego zajścia (por. wyrok SA w Krakowie z 3.04.2014r., sygn. akt II AKa 27/14, KZS 2014/7-8/67).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy jednoznacznie stwierdzić, że postawa procesowa oskarżonych Ł., M. i Z. P., przejawiająca się w treści składanych wyjaśnień, nie wypełniła opisanych wyżej przesłanek i nie zasługiwała na zastosowanie omawianej, wyjątkowej w swej istocie, instytucji przewidzianej w art. 60 §3 kk. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji, iż przyznanie się oskarżonych Ł. i M. P. (3) oraz podanie istotnych okoliczności dotyczących popełnienia przestępstw było konsekwencją ich zatrzymania przez organy ścigania. Zatrzymanie oskarżonych było następstwem działań operacyjnych Policji, która ustaliła, że (k. 1) „że M. P. (1) w swoim miejscu zamieszkania przechowuje środki odurzające”. Ponadto podczas przeszukania znaleziono zeszyt z notatkami, z których wynikało, że oskarżeni mogli zajmować się sprzedażą narkotyków na dużą skalę(w zeszycie widnieją pseudonimy wielu osób z przypisanymi kwotami).

Sąd Apelacyjny dostrzegł, że oskarżeni złożyli obszernie wyjaśnienia, w których przyznali się do winy. Taka procesowa postawa, nie może być jednak utożsamiana z użytym w art. 60 § 3 k.k. sformułowaniem "ujawnia wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia". W niniejszej sprawie, z owym "ujawnieniem" nie mamy do czynienia. Zatrzymani oskarżeni pozostawali bowiem w przekonaniu, że organy ścigania mają pełną wiedzę na temat ich przestępczej działalności. Dowodzą tego wymownie zeznania funkcjonariuszki Policji K. B.: „W tym momencie M. P. (1) szeptem poprosił mnie, abym po skończeniu pracy poszła do jego domu, tj. R. (...), gdzie mieszka jego babcia z ojcem Z., poinformowała jego ojca, że **Policja o wszystkim wie** i aby szybko jechał zniszczyć plantacje i wszystko co jest pochowane” (k. 11) „**policja już wszystko wie**, mają notatki, zdjęcia, że ma jechać zniszczyć plantację i inne rzeczy” (k.12). Zdarzenie opisane przez świadka miało miejsce jeszcze przed przesłuchaniem podejrzanych. Skoro

więc organy ścigania, w przekonaniu oskarżonych, miały pełną wiedzę na temat popełnianych przez nich przestępstw narkotykowych, to wyjaśnienia tych sprawców nie mogą być uznane za "ujawnienie" tym organom informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa. Zasadnie wskazuje się w piśmiennictwie, że art. 60 § 3 kk należy postrzegać w kontekście art. 60 § 4 w którym ustawodawca *expressis verbis* wymaga aby ujawnienie dotyczyło okoliczności nieznanych dotychczas organowi ścigania (zob. K. Daszkiewicz, Glosa do uchwały SN z dnia 25 lutego 1999r., I KZP 38/98, OSP 1999, Z. 7-8, poz. 148 za: Komentarz do Kodeksu Karnego pod red. Jacka Giezka, wyd. Wolters Kluwer 2012). Tymczasem oskarżeni, jeszcze przed złożeniem wyjaśnień, pozostawali w przekonaniu że organy ścigania miały pełną wiedzę o sprawcach i istotnych okolicznościach popełnionych przez oskarżonych przestępstw. Co więcej, próbowali zacierać ślady swojej przestępczej działalności. Skarżący nie dostrzegają, że przewidziana w art. 60 § 3 kk wysoka premia w postaci obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary nie przysługuje sprawcy, który pozoruje ujawnienie informacji, czyli przekazuje je wówczas, gdy ma świadomość, że organy powołane do ścigania przestępstw te wiadomości już posiadają.

Wyjaśnienia Z. P., zatrzymanego w dniu 25 lipca 2017r., nie mogły stać się podstawą nadzwyczajnego złagodzenia kary. Już z samego postanowienia o przedstawieniu zarzutów(k. 90), w którym zarzuca się oskarżonemu uprawę konopi innych niż włókniste, wytwarzanie środków odurzających(w N., S. i Z.) oraz wprowadzanie ich do obrotu wspólnie i w porozumieniu z synami, wynika, że w chwili zatrzymania organy ścigania miały pełną wiedzę na temat popełnionych przez niego przestępstw, z czego oskarżony musiał zdawać sobie sprawę.

Na marginesie należy wskazać, że oskarżeni na początku postępowania przygotowawczego nie podawali pełnych informacji co do wzajemnego udziału w przestępstwach wspólnie popełnionych, ale je „dozowali”. Przykładowo podczas składania „pierwszych wyjaśnień” oskarżony Z. P. podniósł, że posiada parę drzewek konopi innej niż włóknista za N.. Drzewka należą do niego i sam je uprawiał”. Jak słusznie podnosi się w orzecznictwie opisane powyżej dostarczanie informacji, pozornie ujawnionych, nie powinno być wynagradzane dobrodziejstwem nadzwyczajnego złagodzenia kary (wyr. SA w Krakowie z 10.3.2004 r., V KK 270/03, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 543). Wyjaśnienia sprawcy nie mogą być taktycznie dozowane, tak by chronić własne interesy procesowe, zagrożone w wyniku ujawnionych kolejno okoliczności przez organy ścigania w wyniku zebranych dowodów (por. post. SN z 11.5.2016 r. V KK 57/16, Legalis).

W ocenie Sądu odwoławczego brak jest także podstaw, aby wobec oskarżonych stosować dyspozycję art. 60 §2 kk (fakultatywne nadzwyczajne złagodzenie kary), gdyż nie zaszły żadne szczególne okoliczności wskazujące na to, że w realiach niniejszej sprawy kara wymierzona w granicach ustawowych - nawet w dolnych jej granicach - byłaby karą nadmiernie surową. Ani postawa oskarżonych, ani też okoliczności sprawy nie uzasadniają takiego rozstrzygnięcia.

Nie są zasadne dalsze zarzuty skarżących obrońców M. i Z. P., w których kwestionują przyjęcie przez Sąd meriti typów kwalifikowanych przestępstw z art. 63 ust. 3 i art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, tj., że przedmiotem czynów przypisanych oskarżonym jest znaczna ilość środków odurzających. Skarżący odwołują się w tej części środków odwoławczych do orzecznictwa Sądów Apelacyjnych (przede wszystkim Sądu Apelacyjnego w Krakowie), które nie uzyskało jednak akceptacji Sądu odwoławczego, nie znalazło też potwierdzenia w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Stanowisko Sądu I instancji wyrażone w owej kwestii w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. 10) jest w pełni prawidłowe, opiera się bowiem na jednolitym w tym względzie stanowisku Sądu Najwyższego. Sąd Najwyższy wypowiada się konsekwentnie, że „znaczna ilość” narkotyków to taka, która wystarczy do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób (zob. postanowienie SN z 1.02.2007 r., III KK 257/06, LEX nr 323801; postanowienie SN z 23.09.2009 r., I KZP 10/09, LEX nr 518123; wyroki SN: z 1.03.2006 r., III KK 47/05, LEX nr 182794 i z 10.06.2008 r., III K 30/08, LEX nr 418629). Poza sporem pozostaje zaś, że ilość uprawianych przez oskarżonych krzewów konopi innych niż włókniste, a także ilość środków odurzających wprowadzonych przez nich do obrotu – mogła potrzeby takiej właśnie ilości osób zaspokoić.

Zarzuty rażącej niewspółmierności kar wymierzonym oskarżonym również nie zasługiwały na uwzględnienie. Zgodnie z art. 438 pkt 4 kpk, sąd odwoławczy zmienia lub uchyla orzeczenie w zakresie kary tylko w razie stwierdzenia

jej rażącej niewspółmierności. Rażąca niewspółmierność, o której mowa w powołanym przepisie zachodzi tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego (tak SN m.in. w wyroku z dnia 22 października 2007r., SNO 75/07, LEX nr 569073). Oceniając całokształt okoliczności sprawy nie sposób przyjąć, by sytuacja taka zachodziła wobec oskarżonych. Lektura uzasadnienia wyroku sądu pierwszej instancji wskazuje, iż sąd ten przy wymiarze kar uwzględnił okoliczności przedmiotowe i podmiotowe oraz właściwie je ocenił w kontekście dyrektyw wymiaru kary wskazanych w art. 53 § 1 i § 2 kk. Sąd miał na uwadze w szczególności znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonym czynów, a także ich uprzednią karalność. Wskazać również należy na negatywne społeczne skutki uzależnień, także w kontekście ilości środków odurzających, których wytworzenie i obrót, przypisano oskarżonym. Sąd, wbrew zarzutom apelacji, wziął pod uwagę postawę oskarżonych w toku procesu, gdzie przyznali się do popełnionych czynów. Oceniając sprawiedliwość orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności stwierdzić należy, że podstawową miarą oceny surowości każdej kary jest stopień wykorzystania sankcji a kierując się tym kryterium zdecydowanie należy stwierdzić, że te orzeczone wobec oskarżonych, oscylują wokół dolnej granicy ustawowego zagrożenia, zatem nie mogą być ocenione jako nazbyt surowe a tym samym rażąco niewspółmierne. Powyższa ocena ma zastosowanie także w zakresie wymiaru i charakteru pozostałych sankcji – zarówno kar grzywny, jak i orzeczonych środków karnych. Orzeczone sankcje prawidłowo odzwierciedlają ciężar gatunkowy przypisanych oskarżonym przestępstw stanowiąc sprawiedliwą, a zatem nie nadmierną, prawno-karną reakcję na ich popełnienie. Tak ukształtowane kary spełnią cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonych, zrealizują także cele w zakresie prewencji ogólnej.

Podstawę ustalenia wynagrodzenia obrońcy stanowi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r. poz. 1714).

O kosztach sądowych Sąd odwoławczy orzekł z mocy art. 636 § 1 i 2 k.p.k.

Andrzej Kot Cezariusz Baćkowski Stanisław Rączkowski